

Lied van het mirakeleus H. Bloed van Boxtel, thans rustende te Hoogstraten (17^e eeuw)

Christenmensen wie gij zijt
Wilt Ras naar Hoogstraten trekken
Want men zal U daar ontdekken
't Heilig bloed gebenedijd
Dat heer Jezus voor de zonden
Van de mensen heeft gestort
Blijf wat staan men zal 't verkonden
En verhalen gaan in 't kort

Te Boxtel al in de kerk
Daar wou God de mensen leren
En van 't kwaad tot deugden keren
Toonde zijn goddelijke werk
Want de priester die waarachtig
God zijn sacrificie doet
Storte de kelk om zeer krachtig
Die vervuld was met Jesus' bloed

De priester gealtereerd
Door 't mirakel van de here
Wijn zag men in bloed verkeren
Op de doek daar men consacreerd
Heeft de doek stil toegeslagen
Opdat niemand zien en zou
Om doort 't water niet te vagen
Dat God niet gedogen wou

Als de dienst Gods was gedaan
Is het volk naar huis getreden
De priester met zoetigheden
Naar de bornput is gegaan
Om aldaar het doek te wassen
Daar de kelk was opgestort
En veranderd in meer plaskens
Want 't water roodvervig wordt

De meulder niet ver van daar
Door zijn venster heeft gekeken
Zag de priester de doek steken
In het water dat was klaar
De meulder dacht wat mag 't wezen
Dat de priester zelve wast
En hij sloeg zijn oog op dezen
En hij bleef int venster vast

Ziet wat de meulder doet
Heeft zijn handen uitgestoken
Om de priester aan te spreken
Riep waarvan komt al dat bloed
En terstond werd hij indachtig
Dat de kelk was omgestort
Hij riep met woorden krachtig
Dat de doek wel bewaard wordt

Alle dagen in die tijd
Zag met 't volk met grote hopen
Naar de Bornput toe lopen
Dat mirakel werd verspreid
En wie zou nog durven denken
Dat de wijn geen bloed en is
Die de priester zoude schenken
In het nutten van de mis

Twaalfhonderdvierenzestig jaar
Is 't mirakel eerst bedreven
Dat vinden wij klaar beschreven
Bij notitie en dat is waar
Gelijk men de dag zal tonen
Op heilige drievuldigheid
Zondags naar pinkstergewoonte
Van 't sermoen met grote vlijt

Lieve mensen laat ons gaan
Onze ziele nu bereiden
Eren Jesus' bitter lijden
En het heilig bloed voortaan
Dan zal Jezus onze zonden
Afwassen met zijn dierbaar bloed
Eertijds gestort uit zijne wonden
En geven het eeuwig goed

Valt heer Jezus dan te voet
Zijne moeder daar beneden
Opdat zij ons willen geven
Troost in onze tegenspoed
Want de wereld voor ons allen
En deugt nu ten minste niet
Zij doet de mens dikwijls vallen
In zonden en gewaar verdriet

Daarom wens ik tot besluit
Dat gij Jezus wilde geven
Voor zo lang gij hier zult leven
Uw hert en ziel tot bruid
Bid en smeekt hem alle dagen
En hoort misse met ootmoed
En wilt uwe nood hem klagen
Put dikwijls zijn vlees en bloed